

Plačiajame Pasaulyje

VATIKANAS. Šv. Tėvas Ve lykose kalbėjo didžiulėms mionioms žmonių, susirinkusioms šv. Petro aikštėje. Pranešė turis parašęs ir artimiausiu laiku paskelbsiąs naują encikliką, kuri taikoma ne vien katalikams, bet visiems pasaulio geros valios žmonėms.

x x x

Velykiniame pamoksle šv. Tėvas nurodė, kokia svarbi yra kiekvienam iš mūsų Velykų naujiena, kad Kristus prisikėlė. Ji parodo mums mūsų gyvenimo kryptį, kuria einame, (t. y. į prisikėlimą! Red.); aušviečia mūsų sąžines, kaip elgtis ir veikti, kad būtumėm verti to prisikėlimo: «Velykų naujiena kaip koks žibintas tamsią naktį nušviečia linkma jaukia šviesa mūsų gyvenimo kelią.»

x x x

Pasaulio padėtis šiuo metu nėra džiuginanti ir nedaug te duoda vilčių taikai bei ramybei. Prisikėlusis Kristus parodo mums kitus, brangesnius lobius ir įžiebta jų viltį. Todėl mes katalikai neturim pasiduoti nusiminimui ir nevilčiai. Savo viltį remkime nedingstančiomis aukštesnėmis vertybėmis. Jos teakina mus

Kunigai komunistu rojuje

Aną dieną vienas mūsų tautietis užsuko «M. L.» pastogėn, į velykinius «Margučių šokius», (Pikti liežuviai mala, kad jis esąs komunistas). Jis skundė, kad «Mūsų Lietuva» tik bloga teparas apie Lietuvą ir jos komunistinę valdžią, o kas tenai atsitinka geru, apie didžiuosius krašto laimėjimus mes tylime. Tai esą neteisinga.

JEI MES TYLĖSIM...

Kągi, reikia prisipažinti, jog negerų naujienų apie komunistų pavergtus kraštus tikrai turim daugiau, negu gerųjų. Kodėl? Kas kam skauda, dėl to labiausiai dejuojama. Okupacinės rusų komunistų valdžios žmonės tiek pridarė ir tebedaro blogo Lietuvai ir mūsų tautai, kad tai nutylėti būtų neteisinga. Ir lietuviai ir nelietuviai turi žinoti, ką išdarinėja «pažangieji ateistiniai demokratai» šiame kultūringame amžiuje. Jei mes to nepaskelbsim, kitas niekas neskelbs.

KODĖL? KODĖL?

Jei komunistinis okupantų režimas turi tikrai kuo pasi

krikščioniškiau gyventi»

x x x

Didįjį Penktadienį šv. Tėvas praleido gedulo ženkle. Dalyvaudamas šv. Kryžiaus pagerbimo apeigose nedėvėjo jokių popiežiškų valdžios ženklų. Ko paprasčiausiai apsirėngęs nešė kryžių užsidėjęs ant savo pečių, atgailos keliu.

JERUZALĖ

Šiomet Didžiosios savaitės apeigas gerokai sukludė šal tokas lietus. Žymiai mažiau tebuvo maldininkų iš kitų kraštų, negu pernai. Bet visgi dar apie 20 000 ėjo Kristaus kryžiaus keliu, giedodami giesmes ir meldamiesi.

GUAM. Čia įvykusieji JAV prezidento L. Johnsono ir jo štabo pasitarimai su Pietų Vietnamo vyriausybės galva gen. Ky sukėlė triukšmo komunistų kraštuose, tačiau niekas nežino, kas jų buvo tikrai nutarta toliau daryti Vietnamo. Tikrai spėliojama, kad amerikiečiai gali žymiai sustiprinti karo veiksmus, jei komunistai vis dar atsisakinės derėtis dėl taikos.

girti, jei jų valdomi žmonės yra tokie laimingi, kaip šaukia jų propaganda, tai kodėl neleidžia laisvai visiems Lietuvon nuvykti, keliauti tenai kur nori, susitikti, pasikalbėti su kuo nori, patirti visą to rojus malonumą? Juk taip yra visame nekomunistų pasaulyje. Kodėl leidžia tenai nuvykti tikrai rūpestingai atrinktiems žmonėms, daugumai aiškių komunistinių simpatijų? O net ir tiems nuvykus retam tetenka pamatyti Lietuvą, net savo gimtąjį kaimą. Parodo Vilnių, Kauną, dar Klaipėdą su Palanga na vieną kitą pavyzdinį valdžios dvarą—kolukį ir sovchozą ir viskas. Kodėl tik retam leidžiama nuvykti savo tėviškėn senukus tėvus ar brolius ir seseris aplankyti? Kodėl komunistai geriau juos atveža į Vilnių? Ir kodėl visą laiką sekioja visokie «palydovai», «vadovai» ty policijos šnipai?

KAS TIESA?

Komunistinės propagandos skleidžiamos «gerosios naujienos» apie jų laimėjimus yra tokios netikros, kad nežinai, kas tiesa, kas melas ir kas

yra tikrai išpūstas muilo burbulas. Tokioms «nudažytoms» naujienoms skleisti mes neturim vietos. Bet ką sužinaom skaudaus apie mūsų žmonių padėtį, tos žinios yra 100% teisingos, jos ateina arba pašių vargstančių žmonių išsmu geliuotuose laiškuose arba pasakojamos pabėgėlių iš komunistinio rojus.

PLIKA TIESA

Štai tik vienas pavyzdėlis, kokia religijos laisvė yra komunistiniame krašte. Vienas kunigas, prisidengęs slapyvardžiu, parašė ilgą laišką Berlyno katalikų savaitraščiui «Petrusblatt». Jis ap ašo kunigo gyvenimą už geležinės uždangos. Pasiskaitykite:

«Esu vienas iš šimto darbininkų kunigų. Mus privertė pakabinti sutanas į spintas, nes valdžiai atrodo, kad mes uesame tikę sielovadai. Darbininkais kunigais mes tapome ne savo noru, ne bejieškodami modernių apaštalavimo priemonių, o nešame kaip sunkų mums uždėtą kryžių.»

VISIŠKA AUKA

«Mūsų gyvenime visai nėra romantiškumo. Anksti rytą lai kome mišias vieni patys, nes žmonėms nevalia ateiti į mūsų mišias. Vakare atkalbame savo brevijorių. Tie du dalykai yra mūsų paguoda. Be jų mes žūtume.»

«Mes negauname kunigiško gyvenimo džiaugsmo. Mūsų nepalaiko žmonės, kurie kitur dalyvauja su kunigu šventose apeigose. Mums nevalia nieko tarti vaikučiams apie Dievą ir auklėti jų sielas šventume.»

MOTINOS — MŪSŲ ANGELAI

Ačiū Dievui, kad daugumą mūsų tebeturim gyvas savo motinas. Jos yra mūsų gerieji angelai. Tos motinos duoda mums savo namų kampelį, jos meldžiasi už mus kad nepalūžtume. Jos padeda mums išbūti ištikimais savo laisvai priimtiems pasižadėjimams, kai tuo tarpu kaipurie mūsų vargšai broliai laisvuose varkaruose susvyruoja, palūžta ir tai komunistai mums paskelbia kaip savo laimėjimus.

SLAPTOS KNYGOS

Po mūsų motinų didžiausią paguodą semiamės iš savo teologinių knygų. Tos knygos eina iš rankų į rankas. Mielai nusirašinėjame ranka išti sus perskyrimus nors tos teologinio turinio knygos komunistų pasmerktos kaip religinė propaganda.

ŠVENTI KUNIGAI

Daugelis kunigų laiko didėle Dievo dovana, kad jie gali

Per eilę metų inž. Z. Bačelis sielojosi, sirgė sirgo Lietuvių Bendruomenės mintimi, panašiai kaip jos žymiausias kūrėjas laba gerb. prel. Mykolas Krupa vičius. Tuo savo Bendruomenės «apsėdimu» abu juodu ne vienam gerokai įgriso. Bet yra šventų apsėdimų, yra garbingų užsispyrimų. Ir tik užsispyrėliai sukuria visuomenei audingų dalykų. Skaitykim čia patiekiamas inž. Bačelio mintis atvira širdimi ir protu. Redakcija mano, jog ir nesutinkant su viena kita jo pažiūra, pagrindinė mintis yra labai teisinga ir svari ir todėl verta apgalvoti ir padaryti praktiškas išvadas. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės skyrius São Paulo yra organizuojamas ir to nebepasiseks niekam sukludyti. Organizuotės darban įsijungė rimti mūsų kolonijos vyrai. Malonu pabrėžti, kad jų eilėse yra ir jaunosios kartos veiklesnieji asmenys. Jau yra paruošti trys įstatų projektai, kurie bus svarstomi išrinktosios Bendruomenės atkurti tarybos balandžio 9 d. ir tuojau bus ruošiamasi prarasti rinkimus į Bendruomenės valdybą ir tarybą visuose didesniuose São Paulo bairuose. Prie to darbo daug prakaito išliejo inž. Z. Bačelis, J. Tijūnelis ir jų talkininkai.

Red

PRISIMINTINA

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės nariais yra visi po pasaulį išblaškytieji lietuviai kilmės vyrai, moterys ir jauni mas. Lietuviškas kraujas ir istorija daro juos lietuviais tautos nariais, ar jie nori, ar ne nori. Tautinė Bendruomenė pasiekia pilno savo suklestėjimo ir subrendimo savoje nepriklausomoje valstybėje. Bet ir iš tos valstybės į kitas išbėlavę ar tai savo noru, ar priversti gyvenimo aplinkybių, tebelaikomi tos pačios tautos dalimi. Todėl yra įgimta pareiga laikytis savo tautos, ją mylėti ir nepamiršti jos reikalų. Tai galima padaryti tik tarp savęs nuoširdžiai ir darniai bendraujant ir bendradarbiaujant. Toks bendravimas ir bendradarbiavimas geriausiai išsivysto lietuviai organizacijose. Todėl lietuviškos organizacijos lietuviai sąmonei ir kultūrai palaikyti yra būtina priemonė. Gyvenimo patyrimas liudija, jog kas pasitraukia iš lietuviškių organizacijų, tas anksčiau ar vėliau žuva savo tautai. Tai itin liečia jaunimą.

VISOKIOS ORGANIZACIJOS

Kaikurias organizacijas vadina «savarankiškoms». Tokios jos yra todėl kad į jas

darbuotis drauge su civiliais darbininkais. Ir tose sąlygose jie rengiasi tai dienai, kada vėl galės laisvai skelbti Kristų ne tyliu darbu o gyvu šilto širdies žodžiu. Savo laisvą vaikius panaudojame gilinantis į Vatikano II Santarybos nutarimus.

Ateis diena, kada mes vėl būsim labai reikalingi Bažnyčiai. Juk mūsų vyskupijoje kasmet išmiršta apie 20 kunigų, o tik 2 buvo išventinti. Vidurinis parapajose dirbančių kunigų amžius yra 66 metai. Todėl galima visai tiksliai apskaičiuoti, kaip ilgai jų užteks. Mes nuolat meložiame, kad Dievas gražintų mums tikėjimo laisvę iki mes

nariais laisvai įsirašo tokie asmenys kuriems patinka tų organizacijų ypatingas tikslas priemonės tam tam tikslui siekti. Tai gali būti partijos biznio, dainos, scenos, sporto ir pan.. Jos visada ir visur apima tik mažą nuosimtį tautos bendruomenės narių. Laisvoje Lietuvoje tokių organizacijų buvo šimtai.

Emigracijoje tokių organizacijų nepakanka lietuviai kultūrai ir žmonėms lietuviais išlaikyti. Minėtos įvairios organizacijos, pridėjime ir įvairios partijos, visuomenę labiau suskaldo į mažesnius vienetus, kurie neretai savo tarpe ne tik konkuruoja, bet ir kovoja. Visiems lietuviams apjungti, kas pasijustų tartum viena šeima tokių organizacijų nepakanka. Todėl ir buvo mesta mintis burti visus lietuvius žiūrint tik jų lietuviškos kilmės, visai nežiūrint, kokiai kas partijai priklauso, kokią religiją išpažįsta, ar ir visai yra nereligingas. Svarbu, kad yra lietuviško kraujo žmogus ir nori būti pats ir savo šeimą išlaikyti lietuviską. Tas yra didysis. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pagrindas. Tuo remdamiesi norime atkurti ją São Pauloje ir joje laukiami vis lietuviai, visos lietuvės, kuriems yra brangi lietuvų tauta, jos kultūra.

dar nepersenome ir neišmi rėmė.

Vienam kitam iš mūsų vėl leista dirbti kunigo darbu. Da bar iš prityrimo žinome, jog ir pasauliečiai vyrai gali pašventinti save savo pačių darbu, ir kad jie gali skelbti Kristų labai įtikinančiai, kai patys yra pilni tikėjimo ir Kristaus meilės.

IR KALĖJIMAS ŠVENTINO

Visa tai galioja ir tiems kunigams, kurie buvo įkalinti. Visa eilė jų pasinaudojo kalėjimo vergija labai išskirti dvasios gyvenime. Nusistatė griežtą tvarką maldai, meditacijoms, darbu. Tai padėjo (pabaiga 4 pusl.)

Didelio Kultūrinio Sodrumo Savaitgalis Chicagoje

Jau taip yra įprasta, kad šeštadieniai ir sekmadieniai lietuviškoje mūsų Chicagoje yra pripildyti įvairiomis iškilimėmis, parengimais, susirinkimais, baltais, mėnėjimais, paskaitomis, prakalbomis. Žinoma, tokioje susibūrimų daugybėje, ne viskas būna gero skonio rėmuose, o dar rečiau aukštame kultūriname lygyje. Pasitaiko dar ir taip, kad visa neblėgo užmanymo ir kultūrinų apmatų programos dalis primetama tik kaip priedelis prie lėkščių skambėjimo ir įsisiūbavusių publikos pašnekesių. Ir tada visu graudumu pamatai, kaip žmonės neturi jokios pagarbos kūrybai, o tuo pačiu neturi savigarbos įtys sau.

Tačiau mintys apie mūsų parengimų kultūrinį lygį ir apskritai apie mūsų dėmesį kultūriniam akcentui vėl pašviesėja, kai ateina vienas kitas savaitgalis, pasigėrėtinio kultūrinio sodrumo. Po tokio vėl stipriai imi tikėti, kad mes vis dėlto dar nesame totaliai paskendę bergždžių pasigyrimų baloje.

Praėjusis savaitgalis Chicagoje kaip tik ir buvo išskirtinis pačia geriausia šios temos prasme. Čia turime galvoje tris, grynai kultūrinio gyvenimo įvykius, kurių kiekvienas buvo kitoks, tačiau kurių kiekvienas džiugino dalyvį arba jau pasiektuoju rezultatu arba bent pastangos nuoširdžiu grynumu.

Pirmiausia yra sveikintinas Chicagos ateitininkų užmojis gavėnios metu suruošti paskaitų ciklą tema «Rašytojas žvelgia į žmogų». Praėjusio šeštadienio vakare Jaunimo centre ir įvyko tokia pirmoji paskaita. Dr. Birutė Ciplijauskaitė, profesoriaujanti Madison universitete skaitė paskaitą apie du žymiuosius ispanų dvidešimtojo amžiaus rašytojus Gavinet ir Unamuno. Tikslu ir sugestyviu žodžiu paskaitininkė nušvėtė šių dviejų neramuolių kūrybą, įdomiais pabrėžimais išryškindama ir pačios ispanų tautos dvasinį portretą.

Tą patį vakarą, tik valandą vėliau, Baletto mokyklos salėje, Marquette Parke, jūrų skautų Korp Gintaras surengė mūsų poezijos valandą. Savo kūrybą skaitė svečias iš Washingtono Jurgis Blekaitis, Danguolė Šukelytė, Liūnė Sutama, o Vlodo Slaito poeziją rečitavo aktorius Leonardas Barauskas. Toks, vien tik poezijai skirtas vakaras mūsų se yra visai pionieriškas užmanymas, tiesiog drąsus bandymas. Bet jau šeštadienio vakaras parodė, kad idėja nėra tik svajonė, bet gana patenkinamai įvykdoma realybė. Tad ir sveikintini gintariečiai, panašių poezijos vakarų visos serijos planuotojai Chicagoje.

Sekmadienį čekagiečius vėl nustebino ne vien tik Lietuvos foto archyvo atidarymo

proga suorganizuota pasigėrėtinio įdomumo jau turimų archyve nuotraukų paroda, ne vien tik trumpas ir kondensuotas žodinis ir oficialus šios mūsų naujos įstaigos atidarymas, bet ir ta pačia proga ekrane pademonstruoti dailininko A. Valeškos, Br. J. Meikienės ir Jurgio Daugvilos įvairioms bažnyčioms bei šiaip pastatams sukurtieji spalvingieji vitražai. Paveikslus lydėjo aiškinamasis dailininko Alg. Kurausko žodis, apibūdinantis vitražų raidos istoriją aplamai ir kiekvieno iš trijų mūsų dailininko vitražinę kūrybą atskirai.

Šituos tris čia sumėnetus, praėjusio savaitgalio kultūrinis Chicagos faktas turint prieš akis reikia tik pasigėrėti kad mūsųose dar yra žmonių besirūpinančių grynai vien kultūrinio turinio šventad valandų organizavimu, o nemažiau džiugu ir dėl to, kad dar yra pakankamai ir publikos, kuri į tokias kultūrinės valandas ateina. Jei praėjusį savaitgalį žmonių netrūko visuos trijuos, grynai kultūrinio turinio įvykiuose, tai yra akivaizdus jų rengėjams paskatas šia kryptimi nenuleisti rankų ir toliau. Būtu gera, kad šiais Lietuvos kultūros kongreso metais ir visos mūsų visuomeninės veiklos svoris labiau pasvirėtų į kultūrinę sritį. Rengiantiems kultūros kongresui, šitai būtų labai prasminga ir sveikintina.

k. b.

Neteisingas Kerstas

Nepaisant kalbų apie bolševikinės valdžios neva «sušvelnėjimą», Lietuvoj, neseniai ta valdžia vėl atsikeršijo dviem lietuviams ličišku «teismu» už pasipriešinimą jos siautėjimui prieš 22 metus.

Povilas Tamulionis, dabar 40 metų amžiaus, pastaruoju

metu buvęs Naradavos sovchozo (ties Pasvaliu) buhalteris, ir Stanislavas Šarkanas, dabar 46 metų amžiaus, pastaruoju metu buvęs paprastas darbininkas Sodėliškių kolchoze (ties Panevėžiu), tapo nusmerkti po 10 metų kalėti «pataisos darbų kolonijoje».

NEGALIMA APELIUOTI

Nusmerkimas, kaip paprastai bolševikinės santvarkoje tokiais atvejais buvo linčiškas atliktas remiantis surežisuotais «įrodymais» be galimybės teisiamesiems nei gintis, nei skųstis. «Nuosprendis galutinis ir kasacine tvarka neskundžiamas», — sako oficialus pranešimas apie «teismą». Atseit, neleistu ginčyti jokių to «teismo» veiksmų teisėtumo.

SAUVALIŠKUMAI

O beatodairiškai neteisėti sauvališkumai atvirai kyšo netgi iš trumpo pačių kaltinotojų surašyto pranešimo apie bylą

Esą, teisiameji buvę kaltinami pagal «LTSR baudžiomojo kodekso 62 straipsnio

pirmąją dalį ir pagal 64 straipsnio pirmąją dalį».

Iš viso, tas baudžiamasis kodeksas Lietuvai yra gi svetimos valdžios iš Maskvos piktikuotas, tad jo taikymas Lietuvoj yra ne teisės, o tik sauvalios vykdymas.

Juo labiau sauvalia yra nurodytųjų straipsnių taikymas Lietuvos piliečiams, kadangi juose vadinamoji Sovietų Sąjunga reikalauja sau ištikimybės taip pat ir iš tų, iš kurių to reikalaujama neturi jokios teisės,

NEIŠDAVĖ

Tas 62 straipsnis graso nuo 10 iki 15 metų kalėjimo ar net ir mirtimi už «Tėvynės išdavimą», vadindamas «Tėvynę» ne ką kitą kaip Maskvos imperiją.

Tamulionis ir Šarkanas buvo apkaltinti esą, jie «išvadavus Lietuvą iš vokiškųjų okupantų, išdavė Tėvynę, vengė karinės tarnybos ir, įsijungę į buržuazinių nacionalistų gaują, žudė tarybinius žmones».

O toji «Tėvynė» Lietuvos (Tęsinys 3 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

V. Mykolaitis Putinas

SUKILĖLIAI

KOVŲ DĖL ŽEMĖS IR LAISVĖS VAIZDAI 1861—1864

XXXVIII

(tąsa)

Ir štai jis pamažu, iš pradžių labai atsargiai, ėmė juos judinti iš to abejingumo iš tos nevilties. Jis stengėsi kuo dažniausiai su jais susitikti, juos prakalbinti, pasiklausinti apie jų gyvenimą. Jo klausimai dažnai juos nustebindavo. Jie net atsakyti jam nemokėdavo. Bet tokie klausimai juos, užguitus žmones, svarstyti ir vertinti atratusius, labiausiai ir paveikdavo.

Jo paties pamokymai ir aiškiniimai greitai pasidarydavo žinomi visoje apylinkėje. Žmonės veikiai suprato, kad jis jų draugas. Jei jis pašauks, jie eis ten, kur jis juos vės, nebijodami nei vargo, nei mirties.

.. Jei jis juos pašauks... Mac

kevičius sulėtina žingsnius. Taip ateis diena, kada jis juos pašauks. Jis pats eis ir vesis juos su savimi Laimėti ar žūti? Šitas bėsis klausimas, kad ir tramdomas, jau ne sykį yra kilęs jo mintyse. Šiandien jis dar ryškiau išibrėžė jo sąmonėje. Tur būt, dėl to, kad ir vyskupas tą klausimą kėlė aiškiai, įsakmiai, grasinamai...

Kunigas sėda užstalę, alkūnėmis atsiremia į stalą, su spaudžia delna s smilkinius ir įsmeigia akis į svirduliuojančią žvakės liepsnelę. Jo rusvų akių vyzdžiuose taip pat plevena svirduliuojančios liepsnelės. Didelis galvos šešėlis iš lengvo juda užpakalinėje sienoje,

Lauke vis taip pat stūgauja rudens vėjas, barbena lie

tus, duslūs garsai trinksi šelmenyje, gailiai vaitodamas švilpauja plyšys krosnies durelėse. Tačiau kambaryje atrodo nepaprastai tylu. Sienoje netoli krosnies griekši kirvarpa kampe po grindimis sucypsi pelė

Nejučiomis kunigas įsiklauso į tuos garsus, bet jie netrukdo jo minčių tėkmės. Pagaliau ar jis mąsto, galvoja? Jis skendėja tokioje sielos būsinoje, kur žmogus betarpiškai susiliečia su gyvenimo gelmėmis, patiria buities pilnybę ir šiurpų mirties alsavimą. Netikėtai išnyra į paviršių motinos paveikslas. Jos seniai jau nebėra, bet mielas, rūpestingas veidas kaip gyvas stovi jo akyse. Jis žiūri sukauptu žvilgsniu, tokio pat kaip ir jo rusvomis akimis. Paskui praslenka pro jį daug kitų jam mielų veidų — giminių, draugų, pažįstamų. Kunigas atsilošia, užsimerkia ir kurį laiką duodasi nešamas praeities šešėlių

srauto.

Staiga Mackevičius prisimena Pranaitį. Prieš kurį laiką jį palaidojo kartu su Rubikiu Graudžios buvo laidotuvės. Mirtis sutalkė abudu neuždardomus priešus. Nedaug ko bereikėjo, kad Pranaičio vietoje būtų atsigulęs Skrodskis. Taip būtų buvę logiškiau ir teisingiau. Tačiau gyvenimas matyt, rieda pagal kažkokius kitokius teisybės dėsnius.

Per metus Paberžės kapinėse, šalia kitų, eilinių, supilti keturi nepaprasti, ne sava mirtimi mirusių žmonių kapai: Bagdonų levutės, Daubarų, Pranaičio ir Rubikio. O vis dėlto kažkoks dėsningas pasijungia tuos keturis kapus! Mackevičius jaučia, kad ir jis pats yra viena iš to dėsningo grandžių. Jo žodžiai ir veiksmai jo poveikis, kartu su šių dienų gyvenimo srautu, stumia žmones galvoti ir veikti kitaip, negu lig šiol buvo įpratę Daugelis iš jų žūva ir kitus žudo be naudos,

be prasmės. O reikia, kad jie žūtų prasmingai, dėl aukštesnio gėrio. Kad taip būtų, reikia juos vesti, jiems vado vauti.

Mackevičius žiūri į plevenančią žvakės liepsnelę, is jam vėl pasivaidena rūstus vyskupo veidas ir grasinamai išskeltas pirštas. Ar jūs, suki limo kurstytojai, pajėgsite sukelti tokias pajėgas, kurios nuverstų didžiulės imperijos valdovo sostą? Mackevičius atkirto taip, nes pajudės milijonai!

Ir štai laki jo vaizduotė jau rodo jam tuos sukilusius milijonus. Jie eina kaip išsiliejusios jūros bangos tokią štai kaip dabar, naktį su dalgiais, kirviais ir šautuvais prieš šėlstantį štai kaip dabar, vėją. Toje sukilusių žmonių jūroje jis mato save patį, vedantį savo krašto vyrus į sukilimą.

(Bus Daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 7,00 visoje P Amerikoje. RÉMÉJO PRENUMERATA N Cr.\$ 15,00. GARBĖS PRENUMER. N Cr.\$ 3,00. Atskiro numerio išleidimas N Cr.\$50,00 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 150.

Štraipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

«Laisku Lietuviams» Misiu Konkursa Laimėjo Muz. Br. Budriūnas

CHICAGA — Jaunimo Metų proga «Laiškų Lietuviams» pa skelbto jaunimui skiriamų lie tuviškai giedamų Mišių kon kurso jury komisija, sudėnan ti iš pirmininko prof. J. Žile vičiaus, sekretorės Alice Ste phens, narių Balio Chomskio, Leonardo Šimučio Jr. ir Pet ro Armao (negalėjusio atvyk ti į posėdį, bet savo sprendi mą atsiuntusio raštu) daly vaujant «Laiškų Lietuviams» redaktoriui Kęstučiui Trima kui, S. J., savo posėdyje š. m. vasario 25 d., Jaunimo Centre, Chicagoje, iš keturių konkursui atsiųstų veikalų vienbalsiai atrinko vieną, pa sirašytą Spindulio slapyvar džiu ir pavadintą «Garbė Vieš

pačiui», ir paskyrė pirmąją (vienintelę) 200 dolerių ver tės premiją, kurios mecena tai yra dr. L. Kriaučeliūnas ir statybininkas Vincas Kuliešius. Atidarius voką paaiškėjo, kad Spindulio vardu pasirašęs «Garbė Viešpačiui» Mišių au torius yra kompozitorius Bro nius Budriūnas iš Los Ange les.

Savo ruožtu, «Laiškai Lietu viams» skiria Likusius L. Šeš kaus iš Toronto ir kitų pado vanotus, 170 dolerių, muz. Broniaus Budriūno «Garbė Viešpačiui», Mišioms atspaus dinti.

Konkursą laimėjusiam kom pozitoriui premija buvo įteikta kovo 11 d.

Diskusijų Klubas

PETRAS PAKALNIS

Prieš porą metų vienas Ru sijos rašytojas rašė: «Norėda mi išvengti kraujo praliejimo, mes žudėme, žudėme ir žudėme». Tikrai! Pasižiūrėjus į praeitį ar dabartį, reikia pri pažinti, kad jo žodžiai yra teisingi.

Pasibaigusios pirmojo pa saulinio karo aukomis, karė dalyvavusios valstybės nuta rė steigti tarptautinę organi zaciją karams išvengti. Ypa tingas to plano šalininkas ir apaštalas buvo JAV presiden tas Wilsonas. Organizacija bu

(Tęstinys iš 2 pusl.)

juk niekad neišvadavo, — tik sau atsigrobė Lietuvą iš vo kiškųjų okupantų. «TSRS» nei buvo, nei yra Lietuvos pilie čių. Tėvynė, tad Lietuvos pi liečiai teisiškai niekad nega lėjo jos išduoti. Lietuvos pi liečiai nei turėjo, nei turi tei sėtai nustatytos prievolės bū ti tai «Tėvynei» ištikimi. Iy giai kaip neturėjo prievolės būti ištikimi, pavyzdžiui, Hit lerio Trečiajam Reichui. Jie neprivalėjo stoti nei į vokiš kųjų, nei į rusiškųjų okupan tų kariuomenes. Varu į tą ka riuomenę varomi ir gaudomi jie turėjo teisę priešintis, kaip galėdami, taigi net susi dėję su kitais, kurie nesutiko geru ju tam pasiduoti.

(Bus daug au)

vo įsteigta 1919 m. Šveicari joje ir pavadinta Tautų Sąjun ga. Wilsonas už tai gavo No belio taikos premiją ir svajo jo apie visą pasaulį apiman čią taiką. Tačiau karai nepa sibaigė ir kraujas liejosi vers mėmis Europoje, Afrikoje ir Pietų Amerikoje (Bolivijoje ir Paragvajuje) Bet tai dar neviskas. Posėdžiaujant Tau tų Sąjungos atstovams Šveica rijoje, gretimose Vokietijoje Hitleris ruošėsi naujam karui ir Tautų Sąjunga nepajėgė jo sudrausti. Kodėl? Todėl, kad neturėjo galios. Žodžiais kai linių nepasiūsi, o neturėda mas ginklo, plėši o nesudrau si. Taip ir numirė pirmoji Tautų Sąjunga niekieno neap raudota.

NAUJA SĄJUNGA — SENOBĖS BĖDOS

Besibaigiant antrajam pa sauliniam karui vėl JAV pre zidentas, Franklinas Roose veltas, pasišovė steigti pana šią instituciją, pavadintą kitu vardu — Jungtinėmis Tauto mis. Nors ir šį kartą didžiau sias jos rėmėjas gavo Nobe lio taikos premiją, bet pa trankos dunda dar labiau ir, anot rusų rašytojo, «mes žu dome, žudome, žudome». Lyg tos ironijos dar neužtektų, pa šios taikos premijos primena įdomų, bet gal mažai žinomą faktą, kad Nobelis uždirbo

milijonus gamindamas paraką. Jis rimtai manė, kad parako fabrikai geriau užtikrina tai ką, negu betkokios tarptauti nės sąjungos.

Tačiau 1962 m. Nobelio tai kos premija atiteko ne para ko gamintojams, bet amerikie čiui L. Pauling. Jis kovojo už tarptautinę sutartį, draudžian čią bandyti erdvėje atominius ginklus. Nepaslaptis, kad ato minės bombos užteršia orą radioaktyviomis dulkėmis ir, laikui bėgant gali užnuodyti pasaulį. Bet kaip Jungti nių Tautų nariai tos sutarties nepasirašo ir niekas dėl to nesijaudina.

Nobelis savo laiku tvirtino, kad taiką galima pasiekti dviem žingsniais: pirma, pa gaminti viską sunaikinančius ginklus ir, antra, kada visos tautos turi susitarti vartoti juos prieš pirmąjį užpuoliką, Bet jei nesusitars? De facto niekas ir nesusitaria.

KARINĖS SĄJUNGOS

JAV ir Europa pasirinko ki tą kelią. Gresiant komunizmo pavojui, Šiaurės Atlanto pa kraščiuose gyvenančios tau tos įsteigė karinę sąjungą, vadinamą NATO. Jos tikslas yra tik apsiginti. Bet ir tai neišriša taikos klausimo, nes kiekviena valstybė gali iš jos pasitraukti. Praėjusiais metais gen. De Gaulle išėmė savo kariuomenę iš NATO koman dos ir liepė Amerikai iškraus tyti savo dalinius iš Prancū zijos. Atrodo, kad ir šios re gionalinės sąjungos perspek tyvos yra miglotos. Kaip ten bebūtų su NATO, vėta pasi žiūrėti, ką iki šiol nuveikė Jungtinės Tautos taikos at žvilgiu.

KĄ NUVEIKĖ J. T.?

Visų pirma jos sekmingai pasidaravo Korėjos ir Pales tinos konfliktuose. Didelį nuo pelną užsitarnavo taikiu būdu išsprendamas Sueso Kanalo, Kipro sakos ir Libano krizė. Nežinia, kuo būtų užsibaigęs pilietinis Kongo karas, jei Jungtinės Tautos nebūtų nu siuntusios ten savo kariuome nės. Tačiau rusai, pamatę, kad Kongo vėjas jiems yra nepalankus, atsiskakė mokėti savo dalį kariuomenės išlaik ymui. O kai tragiškai žuvo Jungtinių Tautų sekretorius Dag Hammarhsjold. Kraušio vas vietoje vieno sekreto riaus pasiūlė savo «troiką». Jo intencija buvo aiški. Au gant Jungtinių Tautų autorite tui, jis norėjo sugriauti jų ga lią. Nepasiekęs pilnai savo tikslo, jis paralizavo jas bent dalinai. Be pinigų negali būti kariuomenės, o be kariuo menės Jungtinės Tautos gali tik diskutuoti. Verdant šių die nų konfliktui Vietname, Jung tinės Tautos yra bejėgės.

IR POPIEŽIAI

Praėjusio šimtmečio maso nai ir liberalai šaipėsi iš vi duramžių, kada tarptautinius konfliktus spręsdavo popie žiai. Bet jie patys jokio tarp tautinio organo nesukūrė, o

Gyvos Veiklos Pagrindai

Nė vienas negalim sakyti, jog tai netiesa. Kas? Tas, kad dar prieš paskutinį karą S. Paulyje buvo daug gyvenis lietuvių organizacinis bei kultūrinis gyvenimas, negu šian dien. Tai labai nemaloni ir net sąžinės padilginanti tiesa. Taip yra ne tik pas mus, nors mūsų tas neišteisina Jaunimo metais J. A. Valstybėse susirinkęs lietuviškasis jaunimas il gai svarstė, nagrinėjo kodėl taip yra, jog «kaikurios organi zacijos ilgai gyvuoja, klesti, o kitos laikosi kurį laiką, pas kui ima stingti mažėti nariais, kol nustoja veikusios».

Ir reikia pripažinti, jog mūsų jaunimėlis pasirodė turįs labai aštrius akis stebėti mūsų gyvenimą ir šviesų protą pa matyti organizacijų negalavimų priežastims bei pasiūlyti ti kraį praktiškų priemonių veikimui palaikyti, ar atgaivinti. Jų mintimis pasinaudojama, Redakcija patieks eilę rašinėlių. Gal atsiras nors vienas kitas lietuvis mūsų kolonijoje, kure susigundys tomis mintimis pasinaudoti.

NÉR AMŽINŲ ORGANIZACIJŲ, BET...

Vargiai būtų galima rasti organizaciją, kurią galėtume pavadinti «amžina», bet vis dėlto yra pasisekę išrti ir sužinoti, kaip galima pratęsti organizacijos gyvybingumą ir kūrybingumą.

Kaip bendruomenė nuolat atsinaujina per naujus, jau nus narius, taip ir organizaci

dabartinė Tautų Sąjunga yra toli nuo idealo,

Niekas nesako, kad vėl rei kėtų pasivesti popiežiaus sprendimui. Tačiau didelio dė mesio yra vėta Pauliaus VI kalba, pasakyta prieš porą metų Jungtinėse Tautose. Ten popiežius aiškiai pabrėžė jog būtina reikia stiprinti Jungi nių Tautų autoritetą. Juk jo kia bendruomenė negali atlik ti savo uždavinio jei neturi reikalingų priemonių. Kaip gali išspręsti Jungtinės Tau tos kokį konfliktą, jei jų ran kos surištos veto privilegija?

Jungtinės Tautos, pavyz džiui, pasirašė tikrai išsamią įgimtų žmogaus teisių dekla raciją, bet neprižiūri, kaip ji tikrumoje yra vykdoma. Net ir žinodamos, kad dauge yje vietų tos teisės nepaisomos, jos nieko nedaro. Pasisakius ios už demokratiją jos tole rovoja diktatorius, kurie siau tėja ir tyčiojasi iš įgimtų teisių.

GIRIA, BET NIEKO NEDARO

Už popiežiaus mintį susti printi Jungtinių Tautų autori tetą pasisakė ir JAV užsienio reikalų ministeris Popiežiaus kalbą išgyrė net rusai. Ta čiau Jungtinės Tautos nedaro tolimesnių žygių ir sėdi ran kas nuleidusios. Atrodo, kad žmogus dar per mažai pasi mokė iš dviejų pasaulinių ka rų ir kad trumparegis tautinis egoizmas gali paralyžuoti net kiniausius sumanymus. Žino ma, Jungtinės Tautos turi sa vo svorį, bet netoki, kokio ti kėjosi steigėjai. Jos yra gera vieta susipažinti su įvairiom labai supintom ir suveltom tarptautinėm problemom ir turbūt nevieno diplomato aki ratis čia labai prasipiečia. Tačiau, kol Jungtinės Tautos neturi visas valstybes saistan čio autoriteto, jos pasilieka aukšto lygio diskusijų klubu.

jos turi nuolat atsinaujinti, kad gyvuotų.

PAVYZDYS IŠ ŽMOGAUS

Pažvelkime į žmogų: kas sustingsia vienoje formoje, kas užsidaro savyje, negali — ir gal neori — suprasti ir pripažinti gyvenimo per mainų, tas atsilieka ir neiš vysto kūrybingumo.

Tas pats yra ir su draugijo mis bei visuomene: kol jos jaunos, jos yra lanksčios, ryž tasi viską išbandyti, rizikuoti; pasenus gi, sumažėja jų lankstumas, kuris anksčiau reikšdavosi galvosenoje ir veikime; pamažu jo vietą uži ma sustingimas, nieko ar tik maža ką naujo besugalvoja ma veikti, daryti, kurti; nebė ra jėgų imtis staigiai atsiradu sių naujų darbų arba stoti akis į akį su netikėtai iškilu siomis kliutimis ir painiavo mis.

Daugelis tų kliūčių ir vyks mų, kurie mažina lankstumą ir trukdo sugebėjimą keistis, yra neišvengiami ir net pa geidaujami. Kas padėjo kurti kokią nors draugiją ir prisi mena smagią tų laikų maiša tį, nepaprastą užsidegimą pa daryti savo, vis dėlto nedaug kas norėtų grįžti prie anų dienų veikimo būdo. Niekas nenori stabdyti brendimo ei gos, nors eiga ir siaurintų ga limybes bei ugaytų sustin gimą.

Ar tai reiškia, jog neišven giamai asiduriame užburta me rate, iš kurio jokiu būdu negalima išsisukti? Kitą kar tą pamatysime.

33 KARTUS PRIKĖLĖ

Vienoje Vilniaus ligoninėje, lietuviai gydytojai pirmą kar tą medicinos istorijoje atgai vino žmogų mirusį 33 kartus. Mūrininkui Jonui Ožuoliui 33 kartus sustojo širdis plakusi. Gydytojai ėmė judinti ją 4000 ir 6000 voltų elektros sukrėti mais, ir jis vis atsigavo. Mask vos naujienų agentura TASS praneša, kad po 33 atgaivinimo ligonis jaučiasi gana ge rai. Iki šiol gydytojai bandy davo tik vieną kartą sukrėsti elektra. Antras sukrėtimas bū davęs mirtinas Lietuviams gy dytojams būtų pavykęs toks dalykas, kokio iki šiol niekas nebuvo padaręs, jei tas ligo nis kiek ilgiau pagyventų.

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

XUZLEIDO SAVO PARAPIJĄ.

V. Zelina

Didžiosios Savaitės ir Velykų apeigos praėjo iškilmingoje nuotaikoje Dalyvavo daug žmonių. Verbų sekmadienį vienos Verbų šventinimo pamaldos atlaikytos portugalų kalba, brazilams parapijiečiams, kitos lietuvių kalba lietuviams. Didijį Ketv. Penkt ir Šeštad visos pamaldos buvo portugalų kalba Lietuviams teko Velykų ryto prisikėlimo procesija, kurioje suėjo pilna bažnyčia ir šventorius. Procesijoje buvo matomos Vyrų Brolijos Kongregacijų ir Maldos Apaštalavimo vėliavos. Gaila, kad šiemet nebebuvo kitų katalikiškųjų organizacijų vėliavų nei mokyklos vaikučių, nei gimnazistų, nei ateitininkų. Lietuviškos Velykų iškilmės kaip tik turėtų būti panaudojamos mūsų jauniems supažindinti su lietuviškais švenčių papročiais.

Kaip būdavo gražu ir malonu regėti jaunimą toje procesijoje prieš keletą metų. Yra vietų, kur ateistinė valdžia draudžia vesti vaikus į bažnyčias ir jiems dalyvauti procesijose Brazilijoje gi pilniausia laisvė Kodėl ja nesi naudojama lietuviškiems katalikiškiems papročiams palai kyti?

Koresp.

Kun. Vytautas Kavolis pas tatęs Guaianazes didžiausią S. Paulo bažnyčią, užleido parapiją ispanams vienuoliams toliau valdyti. Jis anksčiau pastatė Sta. Terezinha parapijoje bažnyčią. Tie statybos rūpesčiai atsiliepė sveikatai. Tuo tarpu kun Vytautas išsi si pas savo tėvelius V. Zelinėje ir, kai reikia patalki ninkauja Gerb. prelatui P. Ra gazinekui iki kardinolas pas kirs naują vietą,

IŠAUGO NAUJAS DIDELIS PASTATAS. Netoli bažnyčios, avėnida Zelina. Tai ponų Antanaičių naujoji imonė ir gyvenamoji rezidencija. Iš lauko pastatas atrodo baigtas. Vidaus įrengimai dar tebevykdomi.

TALALŲ šeima praneša, kad už A. A. ONĄ TALALIE-NE septintos dienos mišios—egzekvijos bus 3 d balandžio (ateinantį pirmadienį), 19,30 val. Vila Zelinoje Gimines ir pažįstamus kviečia atvykti į pamaldas.

«M. L.» PRENUMERATORIAI

Alfonsas Pupelis 20 000 cr,
Juozas Šlika 15 000 cr.,
10 000 cr; A. Kairys, Pr.
Dovydaitis, Juozas Masiulis
Ant. Šimbelis, Inž. Z. Bačelis,
Step. Juodinis.

VYRŲ BROLIJA RENGIA ŠAUNŲ PIKNIKĄ!

KADA? š. m. balandžio 9 dieną.

KAME? Santos — Fraia Grande.

KAIP NUVYKTI? Autobusai išeis iš Casa Verde, iš Mookos ir iš Zelinos.

KUR GAUTI BILJETUS? Pas Joną Bajoryną. Moca, r, Lituania, 67, pas p p. Matelionius Casa Verde, r. Iatai, 150 ir r. Vichy, 204

Zelinoje pas Juozą Baužį, V. Žalkauską ir pas visus Brolijos narius

Vyrų Brolija visas ir visus kviečia į pirmąjį šių metų pikniką!..

Gros lietuviška muzika.

Comercio e Industria de Guarda Chuvas

VICENTE VICTOR BANYS

Ruaa Coelho Barradas, 104, V. Zelina

Vendas por atacado e a varejo.

SUPER MERCADO VILA BELA LTDA.

PETRAS V. BAREIŠIS ir SESUO turi įvairiausių prekių pasirinkimo krautuvę, Super Mercado V. Bela Rua das Giestas, 923.

Čia jie patarnauja savo pirkėjams su tokiu pat nuoširdumu, pasišventimu ir teisingumu kaip per 19 metų turguose (com a barraca de cereais).

Prekės pristatomos į namus V. Bela, V. Zelina ir V. Alpina nepakeliant prekių kainos už tą patarnavimą.

Petro Bareišio namų telefonas: 63-5723.

DIDŽ GERB P. JUOŽĄ BAUŽĮ

«Mūsų Lietuvos» ilgametį platintoją ir rėmėją gimtadienio proga nuoširdžiausiai sveikina

«M. L.» Redakcija, Administracija ir Spaustuvės Personaias

Piė. GRAŽINĄ KUBILIUNAITE

gimtadienio proga sveikiname ir linkime jai laimingo kilnių darbų pilno gyvenimo.

V. Anastacio Dr. Jono Basanavičiaus Liet. Mokyklos mokiniai

GERB. P. ONĄ POLIKAITIENE

gimtadienio proga sveikiname ir linkime jai geros sveikatos ir laimės gyvenime

Eugenija ir Stasys Kubiliūnai ir šeima

BRONIŲ ŠUKEVIČIŲ

ilgametį «M. L.» spaustuvės šefą, mirus jo mylimam Tėvui Kaune, rugsėjo 28 d. (žinia apie tėvo mirtį ji pasiekė tik šiomis dienomis), giliai užjaučiame.

«M. L.» Redakcija, Administracija ir Spaustuvės personalas

7 000 cr.: Jurgis Brencys,
Povilas Pipiras, Birutė Kutka
Silva, Nijolė Mikalkėnas.
Juozas Juodgudis 5 000 cr,
Antanas Gritėnas 2.000 cr.

kaip ir Velykų prarastos lietuviškai. Nedidelė koplytėlė buvo pilna žmonių. Apeigas atliko T. J. Kidykas.

T. Giedrys Did. Sav. metu talkininkavo kun. J. Šeskevičiui

MOOKA

Didžiosios Savaitės apeigos.

MARGUČIŲ ŠOKIAI sutrau

Visi gražiai pasilinksminsite, pasižiūrėsite puikios programos, smagiai pasišoksime ir susitiksime senai matytus draugus, jei atsilankysite į V. Anastazijos Jaunimo 3 aji

SUKAKTUVINIŲ VAKARĄ

kuris įvyks š. m. balandžio mėn 29 d, 20.30 val. Dr. J.

Basanavičiaus vardo mokyklos patalpose

Rua Camacan, 625, V. Anastacio

Kviečiame jaunus ir senus, plėnus ir storus, aukštus ir žemus, visus linksmus — ne niūrius! Iki pasimatymo mūsų vakare!

Valdyba

V. ZELINOS LIETUVIŲ PARAPIJOS ŠVENTĖ

bus balandžio mėn. 2 dieną:

10 val. Procesija

11 val. Giedotinės Šv. Mišios,

13 val. Iškilmingi pietūs Jaunimo Namuose.

Rengėjai — Šv. Juozapo Vyrų Brolija — kviečia lietuvius katalikus toje Parapijos Šventėje dalyvauti.

Pakvietimus pietums galima gauti pas Brolijos narius V. Zelinoj Tikslios informacijos galima gauti pas Juozą Matelionį. Tel 51 4011.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooça, Fone 92-3991

Atende se com hora marcada

Horario - das 14 as 20 horas

Sabado das 9 as 12 horas

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206. 1o andar,
Apto2, Vila Prudente, Tel. 63-5352

kė apie 100 ja

nais tebesijaučiančių ir jauni nu pasigėrėti norinčių vyresniųjų.

Už gražiausiai nudažytus margučius pirmą premiją laimėjo p. Teofilė Lunskienė.

Šokiams surengti daugiausiai pasidarbavo E. Šimonytė, P. Butrimavičius, R. Steponaitytė, A. Steponaitis.

«MIELAM «M. L.» REDAKTORIUI T. JONUI KIDYKUI

Palikęs Tėvynę dalyvauju laisvės kovoje. Nepretenduoju į joki atpildą. Bet nejučiu užsitarnavęs priekaištų, kurių teko patirti Todėl Tamstos nuoširdus vertinimas mano per 75 metus nueito kelio su teikė man moralinės paramos bei paskato toliau dalyvauti toje veikloje.

Vertinu Tamstos rūpesčius bei talką reorganizuojant mūsų Bendruomenę ir, iš viso, Tamstos pasišventimą lietuvių kolonijai. Užjaučiu ir moralines nuoskaudas, kurio patiriate per spaudą prasimano mais užgauliojimais. Šia proga reiškiu griežtą prieštarą. Su didžia pagarba

Inž. Z. Bačelis

(pabaiga iš 1 pusl.)

jiems įveikti nuobodį ir nusiiminimą. Vienas draugas kuni gas šešeris metus buvo uždarytas vienutėje. Taip gyvendamas jis kasdien parengė po vieną pamokslą ir sakė pats sau. Poilsui kasdien po valandą laiko stengėsi atkurti savo vaizduotę kada tai regėta scenoje vaidinimą. Likusį laiką meldėsi, miegojo ir stengėsi mylėti savo sargus. Toks gyvenimas padarė jį tokį dvasišką, kad dabar kiekvienas jo tariamas žodis alsuoja kokia tai gilybe ir daro klausytojams didelio įspūdžio.

BESIAUKOJANTI MEILĖ

Kaip tas kunigas, taip ir kiti įsigijo naują požiūrį į komunistus, nes jie visomis dvasios ir kūno jėgomis vertė save juos nuoširdžiai mylėti. Ir jie pastebėjo, kokią galingą jėgą turi meilė. Ji neretai pavertė broliais tuos, kurie pirmiau juos niekino ir kanikino. Tie kunigai žino, jog kai komunistai, šaipydami ir tyčiodami, klausia: «Kur yra ta meilė, kurią Bažnyčia skelbia jau 2000 metų», tai po tuo klausimu slypi jų ilgesys Dievo, nes Dievas yra meilė. Kiekvienas nuoširdus komunistas yra pakankamai didis pažvelgti į akis tikrai meilei ir ją pripažinti ir atsitiaka, kad toks komunistas randa Dievą slapčia, kadangi kunigas darbininkas jį mylėjo patydom.

Matai, Bičiuli, kiek daug gero parašiau apie kunigus komunistų kraste. Gaila tik, kad tie didvyriški kunigai darbai ir jų neveikiama meilė nėra komunistinės valdžios laimėjimai. Tai yra vergijos sąlygose prisikėlusio Kristaus meilės vaisiai.

J. K.